

om det end her kunde gaae igjennem med en ſneben Majoritet. Der forelaa for mig Banſteligheder, ſom jeg ikke troede at kunne overvinde, og jeg valgte derfor det Midde, ſom jeg troede at ſkybe min Stilling og Statens Stilling at benytte i dette Dieblit, nemlig at forſøge en Veit, ad hvilken der var Udfigt til, at jeg kunde forlige de ſtridende Parter, og ſom jeg kunde acceptere. Jeg fraviger ikke et eneſte Ord af, hvad jeg har ſagt ved tidligere Behandlinger, og ſom det ærede Medlem har fundet det paſſende og rigtigt at fremdrage her ſom en Vigtale for ſit Princip. Jeg fraviger ikke et eneſte Ord og vedkjender mig endnu, at Grunden, hvorfør jeg modsatte mig Contingentſyſtemet, var, at jeg ikke kunde erkjende, at det havde den Evne til at perfectionere ſig, ſom Procentſyſtemet har; men jeg ſkylder Sandheden, og ogſaa det ærede Medlem, at give den Oplyſning, at ſelv om man maa erkjende, at Contingentſyſtemet har ſine Mangler og meget alvorlige Feil og Misligheder, er det Procentſyſtem, de Herrer have foreſlaaet her, heller ikke frit derfor; og navnlig vil jeg ſige, at naar jeg har beroliget mig ved det Procentſyſtem, der forelaa her, og ſom efter min Overbeviſning blev forbedret ved 2den Behandling i Folkethinget, var det ingenlunde, fordi jeg ikke havde ſeet, at det jo havde adffillige Misligheder, men fordi jeg erkjendte, at heller ikke hvilketſomhelſt andet Syſtem, de Herrer maatte ville vælge, ſtrax kunde ventes at frembringe et fuldkommen godt Reſultat, og jeg holder mig overbeviſt om, at ſelv om det blev ſaaledes, ſom det ærede Medlem vil have det, vil der ikke i den første Mergang tilveiebringes noget væſentligt Bedre, noget væſentligt Reſſerdigere og Billigere, end der vil komme ud af Contingentſyſtemet, om det end i ſig vil have en Mulighed til at kunne forbedres, hvilket efter min Mening Contingentſyſtemet ikke har. Det er meget beqvemt — og jeg finder mig foranlediget til at ſige det, fordi det ogſaa er kommet frem paa andre Steder — at man vælter Anſvaret over paa Miniſteren. Det ærede Medlem kan, ſom ſagt, hævde ſit Princip og ſin Anſkuelse med ſaa ſtor Stringens, ſom han vil, thi han behøver ikke, ſaaledes ſom Miniſteren, at komme til en Overeens-

ſtemmeſe med Repræſentationen; men dette er en Miniſters Pligt, naar han overhovedet taget ſkal føre Lovene igjennem, og derfor har jeg ikke een Gang men mangſolbige Gange ſagt — og det forekommer mig, at det ærede Medlem maatte være tilfreds dermed — at ſom ſtadig Lov tager jeg ikke Contingentſyſtemet, og det ſiger jeg endnu, men ſom Veilighedsløv kan jeg bruge det, og jeg bruger det i dette Dieblit, fordi jeg føler mig forpligtet til at bruge det. — Det ærede Medlem har henviſt til, at der ikke var nogen ſinantſiel Nødvendighed derfor. Ganſte viſt, derſom jeg vilde udfætte mig for at bringe det ſaavidt, at jeg under en eller anden Eventualitet kunde komme i en ikke ringe Forlegenhed. Jeg kunde da ſelvfølgelig nok ſtaffe diſſe 6—700,000 Rb.; men jeg vil bede de Herrer at overveie, at derſom De ikke bevilge mig denne Lov, vil Beholdningen blive formindſket med 1½ Million i dette Aar, og at ſelv om De bevilge mig den, ville Beholdningerne dog blive reducerede med ca. 800,000 Rb., derſom de Love, ſom Repræſentationen har vedtaget, erholde Lovskraft. Jeg tilſtaaer, at jeg finder, at Dimſtendighederne ere i den Grad precatre, at jeg vilde anſee det for yderſt uforſvarligt i dette Dieblit ikke blot med friſt Mod at benytte de Activer og Reſerver, vi have, men ogſaa udtømme Beholdningerne, for paa et senere Tidspunkt at kaſte hele Byrden over paa Befolkningen. Det vil jeg ikke være med til.

Det ærede Medlem har endelig forlangt en Udtaleſe af mig om, hvorvidt Miniſteriet gjør Lovens Vedtagelſe til et Cabinetsſpørgſmaal. Jeg vilde ønske, at han havde ladet være at tvinge mig til at udtale mig derom. Jeg troer ikke, at det havde været nødvendigt, idet ikke blot Finantſudvalget i Folkethinget, men ogſaa dette Thing paa et eneſte Medlem af Udvalget nær og hele Folkethingets Udvalg om Indkomſtkatten have erkjendt Nødvendigheden af, at nye Indtægter bragtes tilveie. Jeg vil ſige det ærede Medlem, at jeg for mit Vedkommende gjør Lovens Vedtagelſe til et Cabinetsſpørgſmaal, ikke paa den Maade, at jeg dermed vil ſige, at jeg ſtrax træder af, thi der kan være Forhold, der gjøre, at jeg maa finde mig i at blive nogen Tid, men jeg drifter